

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

— ikke alene den Nedskæring, som enhver har faaet, men den Nedskæring, som er en Følge af, at Husmændene og de større Landmænd har faaet flere Kort — har medført, at Gaardmændene har maattet afgive ogsaa disse Kort.

Og spørger man saa om, hvilken Betydning den Udvikling har, som er foregaaet inden for de forskellige Grupper af Landbrugserhvervet, saa fremgaar det af de Meddelelser, der er udsendt fra Landøkonomisk Driftsbureau, at for 1936—37 var Forrentningsprocenten for større Landmænd oppe paa 3,2 af de bogførte Værdier, for Gaardmandsstanden laa den paa 3,1 og for Husmændene paa 1,4. Saa er det, jeg spørger: Er det saa ikke rigtigt — naar man erkender, at Svineregulering og Kornlov hører sammen —, at det, man giver det store Landbrug gennem Kornordningen, det maa man til Gengæld erstatte det mindre Landbrug gennem Svinereguleringen? Og er det saa ikke ogsaa rigtigt, at saa bør man ikke lægge alle Byrder over paa Midtergrupperne og fritage de større Landmænd for nogen Nedskæring med Hensyn til Svineproduktionen, naar de alene har Fordel af Kornordningen?

Man er fra alle Sider, ogsaa fra konservativ Side, enig om, at Husmændene bør have flere Forlodskort. De Konservative stiller Ændringsforslag om, at en Del af Husmændene skal have Forlodskortenes Antal forøget fra 3,8 til 6, men til Gengæld kræver de, at den Nedskæring, der skal dække disse Forlodskort til Husmændene, skal fordeles over hele Landbruget. Hvad betyder det? Det betyder, at atter her kommer Gaardmændene til at betale den store Del, skønt de ingen Forhøjelse har faaet, men tværtimod gennem Aarene har maattet afgive til de to Ydergrupper, lige stik imod, hvad mit Forslag, som er tiltraadt af Landbrugsraadet, gaar ud paa. Det vil sige, man ønsker, at de større Landmænd, der alene har Fordel ved Kornpriserens Sikring, fremdeles skal have flere Kort, end hvad der svarer til deres Levering af Svin, inden vi kom ind i Reguleringen, og samtidig kræver man saa, at de skal have en 3 Kr.s Forhøjelse paa Kornet.

Det er ubegribeligt, at det ærede Medlem Hr. Grønning kan holde en Tale som den, han holdt her for nylig, medmindre denne Tale med de voldsomme Ord og de skarpe Angreb paa de øvrige Grupper inden for Landbrugserhvervet skal dække over den forfærdelige Vished, at man her er gaaet ind for Krav dækkende over saa udprægede

Godsejerinteresser, som der i hvert Fald ikke i mangfoldige Aar er fremført Mage til her i Rigsdagen. Dersom de større Landmænd ingen Kort skal afgive og faar en Forhøjelse af Kornprisen paa 1 Kr., saaledes som Regeringen foreslaar, saa er der ikke fjerneste Berettigelse i, at vi har en Kornlov. Den gennemføres til Fordel for de større Landmænd, til Sikring af, at de kan bevare disse Priser. Alle kyndige mener, at vi i Løbet af ganske kort Tid har Kornpriser, der meget let kan medføre, at selv den Lov, som jeg har fremsat Forslag om, med 1 Kr.s Forhøjelse, vil komme til at virke. Det vil altsaa sige, at dersom man ikke gennemfører en Kornordning, saa vil de større Landmænd ikke faa de Kornpriser, de har i Øjeblikket. Jeg kan naturligvis ikke sige, om det er rigtigt, men det er, hvad de kyndige udtaler om dette Spørgsmaal. Og vil man sammenligne Priserne paa Korn og paa andre Landbrugsprodukter, saa ligger Kornprisen jo ogsaa betydeligt over Prisen paa disse i Forhold til tidligere. Det taler ogsaa for, at Kornpriserne ikke kan holde.

Derfor, hvis de større Landmænd ikke skal afgive Svinekort, saa er der ikke fjerneste Berettigelse for en Kornordning. Men vi vil ikke indtage et saadant Standpunkt. Vi mener, at saadan som Forholdene ligger inden for Landbruget, er det klogt og rigtigt, at man sikrer Produktionen saa godt som muligt, naturligvis ikke ved en ensidig Fremgangsmaade, som de Konservatives Forslag er Udtryk for, men ved at søge at naa til en mere ligelig Fordeling af Produktionen her i Landet mellem de forskellige Landbrugsgrupper, ogsaa paa den Maade, at der tages noget Hensyn til Midtergrupperne, som først og fremmest gennem disse Aar har faaet en ringere Stilling med Hensyn til Svineproduktionen. Foruden den Forhøjelse af samtlige Kornpriser med 1 Kr. pr. Tønde ved Tinget, at der ogsaa ligger Forslag fremme om en Forhøjelse af Rugprisen med 2 Kr. De Konservatives Forslag gaar ud paa en Forhøjelse med 3 Kr., og for Rugens Vedkommende endda med 4 Kr. pr. Tønde, uden at man dog vil indrømme, at der er nogen som helst Rimelighed i, at de større Landmænd til Erstatning for dette mægtige Beløb, man herved vil indvinde, skal afgive noget som helst til Midtergrupperne inden for Landbruget, som ingen Fordel har af en Kornordning.

Det ærede Medlem Hr. Grønning har paa sit Partis Vegne stillet det Ændringsforslag, at de 6 Forlodskort skal tildeles Husmandsbrug og andre Brug, naar de har